LỜI HAY Ý ĐẸP

Vai TRÒ CỦA NGƯỜI THANH NIÊN VIỆT TẠI HẢI NGOẠI

Từ mấy chục năm nay, ở nước nhà, những sự suy sụp, thay đổi chính thể đều là đột biến, được chi phối bởi ảnh hưởng hơn thua giữa các cường quốc có quyền lợi ở Đông Nam á. Chế độ Cộng sản ở Việt Nam nói riêng và toàn bộ Đông Dương nói chung đang ở trong tình trạng nhiễu loạn... Thời cơ thuận lợi cho chúng ta có thể đến bất cứ lúc nào. Nhưng chúng ta không thể chỉ nằm chờ cho sung rụng. Chúng ta phải tạo ra thời cơ và khi thời cơ thuận lợi, chúng ta phải sẵn sàng.

Đường lối quang phục quê hương có nhiều ngả. Hiện ngày nay có những người miệt mài dấn thân đi các vùng, đi các Nước, du thuyết mong sao có một sự kết hợp toàn dân, toàn quân. Cũng có những chiến sĩ thực sự cầm súng, xuyên rừng núi, tìm cách đột nhập quê hương, chọn những vùng hiểm trở làm căn cứ địa để thiết lập một đầu cầu cho ngày khởi nghĩa. Với phần lớn chúng ta hiện nay đang sống ở hải ngoại, tôi xin đề nghị mục tiêu nhất trí của chúng ta là quang phục quê hương, còn công tác cấp thời của chúng ta là xây dựng cộng đồng.

Muốn làm việc gì cho đất nước, trước hết phải tự luyện cho mình thành người hữu dụng, làm cách mạng bản thân có hai phần là :- TU ĐỨC và LUYỆN TÀI.

G.S. NGUYỄN XUÂN VINH

AH T.S.Huân sưu tầm.

Tiến sĩ khoa học không gian Hoa kỳ

-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-

(Tiếp theo " Những bản tình ca...trang 31)

của em, tôi biết rằng ba tôi đã mất . Một cơn động tim đã vĩnh viễn cướp mất người cha yêu qúi của tôi . Tôi cố gắng trở về phòng ,ngã người trên nệm như một xác chết . Tôi không khóc mà nước mắt cứ tuôn trào ướt đẫm , Tôi bàng hoàng như đó là một giấc chiêm - bao ,nhưng không , vĩnh viễn ba tôi đã bỏ tôi và vĩnh viễn tôi đã- mất người . Cả hàng tháng như thế , người tôi như tê-dại ,tôi làm việc ăn uống ,đi lại , như một xác chết không hồn .

- Một tối , một mình trong căn phòng khách , tôi lặng lẽ để hồi tưởng lại những kỷ niệm thời thơ ấu với ba tôi , toàn là những kỷ niệm thất vêm-đêm . Tôi nhớ khuôn mặt xương xương của người, nhớ đến đôi mắt lúc nào cũng nhìn tôi một cách trìu mến , với tất cả sự khoan dung , ngay cả trong những lúc người không vừa ý về tôi - vì một điều gì , và giọng nói , giọng nói mới ấm-áp làm sao , cái giọng nói , mà ngay cả mẹ tôi là phái nữ cũng không có được sự dịu dàng như vậy .

- Đầu óc tôi liên-miên nhớ lại những kỷ niệm với người , tôi quên , quên hết những bản tình ca bất diệt của người . Tuy nhiên - từ đáy sâu thăm thẳm của tim tôi , hình như cả tiếng nhắc nhở của- người . " Hãy lắng nghe , con yêu của ba , hãy lắng nghe ."... Tôi ngẩng đầu lên , kéo cao cổ áo , có tiếng xào xạc của lá chết ,đầu hiên , có tiếng gió - giông rít khe khẽ ngoài khung cửa , hòa lẫn tiếng nói lách cách lò sưa bên cạnh , tạo nên một khung cảnh huyền bí kỳ lạ . Trong bóng tối lờ mờ của căn phòng , tôi ý thức rằng ở- xung quanh tôi , đâu đó , ba tôi đang dõi mắt trông theo tôi mỉm cười khích lệ . Có tiếng sáo diều đạt nơi đâu , nổi lên trong bầu không gian , tiếng sáo lúc trầm-lúc bổng đưa hồn tôi như luyện vào với gió với mây , lạc vào nơi mộng Thiên-Thai .

- Trong giây phút tuyệt vời mà thời gian chừng như ngưng - động lại đó , tôi biết rằng ba tôi đang cùng tôi thưởng thức bản tình ca tuyệt tác của Vũ-Trụ mà trong buổi sinh thời người vẫn - hằng say đắm . Tôi bất giác mỉm cười , như muốn nói với ba tôi - rằng : " BA MÃI - MÃI LÀ NGƯỜI CHA YÊU DẤU CỦA CON " .